

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP,
UDVARHELYVÁRMEGYE ÉS AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEGYZŐK EGYLETE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési díjak: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egy példány ára 8 kr. Papoknak és tanítóknak egész évre 3 frt. — Hirdetések és előfizetési díjak a kiadóhivatalhoz (Betegh Pál könyvnyomdája) intézendők. Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Dr. Vajda Emil.**
Társaszerkesztők: **Solymossi Endre.**
Főmunkatárs: **Pogány Kornél.**
Emlékező: **Embery Árpád.**
Kiadó- és laptulajdonos: **Betegh Pál.**

A lap szellemi részét illető közlemények a főszerkesztőhöz intézendők. Kéziratok nem adtnak vissza. — Hirdetmények első árszabály szerint számítatnak — Egyes példányok kaplatók Gál János dohánytözsdejében. Nyilttér petit sora 15 kr. — Bélyeg díj külön 30 kr.

Zichyék s a székelvység.

A régi társadalomban az volt az ember, a mivé a születéssel járó előjogok, a családi és testületi hagyományok tették; elég volt a multra, ősei és régi nemzetségére hivatkozni, hogy süvegelessék bárki, bárki által is.

Ma azonban — jól mondja egy tudós — arra vagyunk kárhóztatva, hogy mindnyájan hasznosak legyünk: saját énkünk tanultságával, önmagunk morális erejével alkothatunk csak társadalmi pozíciót s szabhatjuk s várhatjuk meg az egyéni érték minősítési fokozatait.

Ez az egyedül igazságos s az emberi fejlődés történetével lépést tartó irányzat demokracziái vívmány kétségkívül, mely ledöntötte a kasztikus csoportok előítéletalkotta válfalait s a születési kiváltság által örökölhető rendi nagyság helyébe ültette a mindent uraló ész által kivitt egyéni előnyt.

Ma polgár és gróf egyéni manométere a társadalomban elfoglalt helyük mekkora és miként való betöltése; a munka és ész által szerzett pozíciót fakóvá nem teszi az öröklés kilenczágú koronájának csillogása, de hasonszellemi tényezők azt aczélozhatják.

Zichy Jenő gróf, kit e téren is szerzett érdemei s nem köznapi charlatanéria folytán neveznek ipargrófnak, egyike azon mágnásoknak, ki nagy vagyon s fényes név öröksége daczára éppen úgy munkálkodik,

áldoz és fárad a demokráikus kiváltságok megszerzése érdekében, mint a polgári szülők bármely ivadéka.

Negyedéve, hogy Zichy Jenő gróft tudós társaival a hagyományok iránt való lelkesedés az őshaza földjére vitte, melyen Julián szerzetes óta magyar szó éppen nem, annál több külföldi tudós hang szólalt meg. Szembeszállva viharral, életfosztó hegyszakadékok ezer veszélyeivel, vízmosások és lélekvesztő gyalogjárók nyaktörő kalandjaival; nem riadva vissza vállalatának busás áldozataitól, nem törődve honja néhány stréber tudósának kicsinylő gunyjával, az irodalmat pénzért szolgáló klikkek kaján szemü kárörvendéseivel: dicsőséggel, történeti haszonnal és lélekemelő nemzeti tanulssággal megfutotta kitűzött pályáját s jön már hazafelé.

Mi volt utazása célja? Valót deríteni a sokat megtámadott történelmi adatra, revindikálni a helyszíni szemle útján nyert pozitív tények által a hagyományok őrzött, régi felfogást s tette nemzete, tette családi neve érdekében példátlan önzetlenséggel, mert magasröptü gondolkozása megértette a hagyományok ama költészetét, melyről Lévy Mihály joggal mondhatta, hogy a delikát lelkek oázisa. Zichy expedíciójából a székelvység speciális hasznot is huz.

Határtalan a mi örömünk, hogy testkinzó kutatásai közt Chunnok földjén székelv hangzásu szókra is talált, mil-

lennáris mozgalmunk létjogosultsága több a hagyománynál s a nemzet által nyújtott babér mellett ott fog állni bizonyára Székelvöldünk hálája is, hogy az őshazai expedízióról irandó munkában a székelv történetek és históriák tudós írója kedvezőbb világításba hozandja a székelv kérdést, szemközt azzal a semmi által sem indokolható rideg tagadással, mely a centralis történet-szek felfogásában eddig élt s tudós légkörükből történeti tápot nyert egyének útján nemzeti multunk rovására, jobban és jobban terjedt.

Reményünk annál erősebb alapokon nyugszik, mert az Ázsiában járt tudós társaság grófi vezére a hagyományok hive, tehát kiindulási pontja közös a székelvséggel; Szádeczky Lajos dr írja meg a történeti részt, ki egyuttal örököse boldogult székelvvédők, Szabó Károly katedrája és szellemi hagyományainak; nyelvészeti legpedig érdekeinket felkarolja Bálinth Gábor, ki töröl metszett székelv. E hitben várjuk s lelkesedett örömmel üdvözöljük a távolból ezredéves dicsőséget hozó honfitársainkat!

A dalegylet közgyűlése.

Titkári jelentés.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Dalegyletünk alakulása óta a folyó évvel 9-ik életévébe lépett.

A kicsiny plánta, melyet boldog emlékezetű karnagyunk Liszkay Károly elültetett s mind-

TÁRCZA.

Margit.

A nap már jó magasan járt, sugarait meszesze lövelte, s ha nem melegített is mint nyárban, de mintha ő is örült volna, mert fényesebben ragyogott, mint máskor. Margit az ő csinosan berendezett kis szobáskájában még mindig csendesen álmodozott. Nem szokta ő ezt máskor tenni, de ma minden máskép van, ma szabad egypár órával tovább aludnia: mert ma van az ő nevenapja. Kis kezecskéivel átkulcsolta hófehér nyakát, arca mosolygott, bizonyosan szépet álmodik, szépet szerelemről, boldogságról. Egyszerre fölkaczag, fölébred s tekintete kis asztalán akad meg, melyen egy gyönyörű ibolya s kamélia-csokor volt. Fölugrott ágyából, kivette a kínai vázából a csokrot s gyönyörködve legeltette rajta szemecskéit, mialatt egy könyecseppet hullatott az illatos virágra.

— Ah a jó fiu, ő tette ezt. Kedves Bélám milyen jó is vagy te s milyen nagy örömet okoztál ezzel nekem. Epen rólad álmodtam, nálunk voltál s... megkéréted kezemet. — Itt elpirult, letette a virágcokrot s elolvasta a levelet, a melyet Béla irt hozzá:

Kedves Margitom! Előpostámul küldöm e levelet s ibolyát, fogadja nevenapján olyan szívesen, mint a mily tiszta szívből adom én. 12 óra-kor maguknál leszek s ha az Isten is úgy akarja,

én leszek a legboldogabb halandó. Imádója: Béla.

Margit felöltözködött, bizonyos ünnepies hangulat vett rajta erőt s örömtől ujjongva mutatatta belépő anyjának a levelet.

— Ah Istenért, miért könyezel anyácskám, a helyett, hogy örülnél szerencsémnek. Nem értelek, egy idő óta bus és levert vagy, engem is elszomorítasz. Talán csak nem sajnárod, hogy férjhez megyek? Látod, Béla olyan derék ember s te is úgy szereted őt. Velünk fogsz lakni, hiszen én nem tudnák elhagyni sohasem.

— Ne kérdezd leányom, meg fogod tudni, meg kell tudnod. No de nem szomorkodom, látod már nevetek, édes jó Margitkám; ma vignak kell lennünk hiszen nevednapja van. Jer, ölelj meg. Tartson meg az I-ten rómmre sokáig.

Margit kérdőleg tekintett anyjára, nem értett a dologból semmit, csak azt tudta, hogy szereti forrón. Oda szaladt ölelő karjaiba s összevissza csókolta.

Miért volt oly szomorú Szolcsányiné, mit titkolt leánya előtt? Margit sok-zor észrevette, hogy anyja elkomorodik s ha kérdezősködött az nem tudott egy könyvet elfojtani. Margit nem faggatta tovább, hanem csókjaival áztatta föl a könyveket, de nem volt többé az a fürge, vidám leányka, mert ártatlan szívét baljósatlal töltötte el ez a titkolt bánta. Szolcsányiné jól tudta miért szomorú, volt oka rá. A mit leánya előtt folyton titkolt, annak előbb-utóbb napvilágra kell jutnia. Margit nem volt törvényes származása. Az anyja 17 év előtt megismerkedett egy gazdag földbirtokossal falun,

ez megszerette őt, ő pedig 16 éves tapasztalatlan-ságával engedett a házasságot ígérő mézes szavaknak. Szülei már ekkor nem éltek, hogy visszatarthatták volna e ballépésétől; özvegy nénjénél lakott, a ki pedig nem tudott rá eléggé vigyázni. A földbirtokos különben elég lovagias volt, hogy veszély közeledtére följajánlja kezét a leánynak, de mielőtt ezt tette volna, hirtelen elhalt. A kis gyermek megszületett s az anyának menekülnie kellett nyilt gyalázatával a kis város nyelve elől; feljött a fővárosba, itt legalább nem tudják esetét s itt még kiérdemelheti az emberek becsülését s leányának szép jövőt biztosíthat. A kis Margit nőtön-nőtt, kedveltje lett az anyának, kedveltje az ismerősöknek, kik benne a szép s gazdag örököszt látták. S miért ne. A kis város pletykája nem hallhatott el a fővárosig; itt az anyát mint özvegy Szolcsányinét ismerték. A titkot nem tudta más csak egy férfi s ez Bicskei Andor volt, az azóta elhunyt nagynéne unokaöccse. Ez becsületszavát adta, hogy nem szól senkinek. Gyakran eljárt a házhoz, mint rokon, s kellemes órákat töltött a kis Margit társaságában. De mikor Margit mindjobban fejlődött, megakadt rajta. Andor szeme s szíve hevesebben kezdett dobogni. Margit észrevette ezt, de ez időtől fogva bizonyos megmagyarázhatatlan idegenkedést érzett Andor iránt. Ő csak Fényes Bélát szerette szíve egész szerelmével; egy házi bálon találkoztak s az első beszélgetés után megszerették egymást. Béla miniszteri fogalmazó volt, egyszerű, derék csinos férfi; jó szívével s finom bánásmódjával tudta le-

halálig oly gonddal s szeretettel ápolt — kedvező talajban — a műszerető s fáradhatatlan kertész, szeretett karnagyunk: dr. Vajda Emil vezetése alatt hatalmas, terebélyes fává nőtte ki magát.

Kiemelkedett az ismeretlenség homályából s ma büszkén elmondhatjuk, hogy az utóbbi 4 év alatt az ország első dalegyletei sorába küzdötte fel magát, mit elismert az összes sajtó s bebizonyított a Budapesten és Fiumében nyert díszes babérkoszorú.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Kilencz év népek, nemzetek történetében vajmi csekély, számba nem vehető pillanatnyi idő, de egy kisebbszerű egyesület életében már mult, melynek története van.

Kilencz év egy egyesület életében azt jelent, hogy annak a társadalomhan létjogosultsága, jövője van s hízagot pótol.

Ezen tisztességgel betöltött 9 év után a közönség immár méltán és véglegesen elismerheti, hogy egyesületünk kitartással, becsületesen igyekezett megközelíteni azokat a nemes, nagy czélokot, melyeket maga elé tűzött s melyet jellegként zászlóján visel.

Együletünk hogy mennyire felelt meg a maga elé tűzött czéljának, nem szándékom itt bőven ismertetni, nehogy részünkről hivalkodásnak vétsessék. — Hiszen az mindenki előtt tudva van és ismeretes, hogy együletünk a magyar dalművészet szolgálatában állva, mindig oda törekedett, hogy hazaszeretettel zengő dalával dicsőséget szerezzen a székely névnek, székely anyavárosunknak s bebizonyítsa azt, hogy a székelynek minden szépre, jóra van tehetsége, van műérzéke.

És ez nem is lehet másképp. Hiszen ha csakugyan olyanra vállalkoztunk, a mi érdemes a munkára, közös buzgalomra, akkor soha sem szabad szemünk elől tévesztetni a czélt, mert az ily eszményi czél olyan, mint teljes boldogság, melynek természetes jellege tán az elérhetlenség. S minél inkább haladunk feléje, annál kitartóbbaknak kell lennünk a nemes czél utáni törekvésben. Ezen törekvés legyen gyönyörűségünk s eredménye munkánk jutalma.

Dalegyletünk kicsiny, anyagiakban szegény, de szívben, egymás szeretetében, összetartásban gazdag, s míg ezen kincsét megőrzi, sohasem félhet a jövő megpróbáltatásaitól és az anyagi nehézségeket bármikor könnyen leküzdheti. Épen ezért arra kell törekednünk, hogy az eddig egyesületünk kebelében fennállott testvéries egyetértés, egymást megbecsülés és szeretet soha se lazuljon, s az összekötő kapocs hova tovább mind inkább erősödjön.

bilincselni Margit szívét. . . Ma volt az ő nevenapja, ez volt a 17-ik; hiszen az ő anyócskája azt mondta, hogy ő is 17 éves volt, mikor férjhez ment. Istenem, be másképp volt ez tavaly; a mama nem sirt, csak örült, mért hogy épen ma sir, mikor eljegyzése napja van. Mi lehet ennek az oka?

Margit kiment társalkodójával a városba délelőtti sétáját megtenni. Az anya rebegett attól a gondolattól, hogy leánya s Béla megtudják a valót. A mit 17 évig eltitkolhatott, azt most többé nem teheti, mert megcsalná azt az ifjút, a kit olyan nagyra becsült. De leánya jövője, boldogsága a van koczkará téve. Mindegy. A becsületes nőnek még gyermeke boldogságánál is többre kell becsülnie a más hírnevét. Oda ült kerevetére, kézi munkát vett elő, de könyei záporoként hullottak, nem birt megszabadulni a rémes gondolattól. Sok erőre lesz szüksége. Föltekint s maga előtt látja Bélát halálként sápadtan.

— Az Istenért Béla mi baja van?

Béla hevesen megragadta kezét s szaggatott szavakkal kérdezé:

— Asszonyom, feleljen mindenne, a mi szent, igaz az, a mit ma kellett hallanom?

Szolesányiné feltekintett s Béla arczáról leolvasta a valót.

— Ki árult el? — kérdé.

— Hát csakugyan igaz, oh ez rettenetes és éppen ma kellett ezt megtudnom, ma, mikor azt hittem, hogy én vagyok a legboldogabb ember. Istenem, Istenem, miért sújtasz így?

És most ismertetem dalegyletünk két éves működésének főbb mozzanatait.

I. Az igazgató választmány.

Az igazgató választmány állott 1 elnök, két alelnök, 1 karnagy, 1 titkár, egyszersmint jegyző is, 1 pénztárnok, 1 ellenőr, 1 gazda, 1 hangjegytáros és 12 választmányi tagból, kik közül 8 a működő, 4 pedig a pártoló tagok közül volt.

Az 1893. június 29 én megtartott tisztújító közgyűlésen igen tisztelt s nagyrabecsült elnökünk, Solymossy Endre tanár ur az elnökségről lemondván, — ámbár közfelkiáltással újból megválasztott — tulságos elfoglaltsága miatt nagy sajnálatunkra megvált elnöki székétől.

Veszteségünk nagy volt; mert ő benne együletünk egy fáradhatatlan műértő és műszerető vezetőjét vesztette el, kinek működése s érdemei mindig fennmaradnak együletünk történetének lapjain s együletünk mindig hálával s kegyelettel gondol vissza az együtt eltöltött küzdelmes, de dicsőséges időre. Jó csillagunk azonban ezuttal sem hagyott el; mert szerencsések voltunk Udvarhelyvármegye érdemes és szeretett alispánját méltóságos Ugron János urat elnökünkül megnyerhetni, kit ámbár úgy hivatalos, mint Udvarhelymegye és város közügyeinél levő tulságos elfoglaltsága miatt nem is reméltünk megnyerni megválasztását szívesen elfogadván, együletünk élére állott s nem eshetik hangversenyünk itt vagy távol a vidéken, hol velünk ne lenne s ne buzdítana, nem kimélve sem időt, sem fáradságot.

Hasonlóan szerencsések voltunk akkor is, midőn tiszteletes Bedő Ferencz urat egyik alelnöki állásra megnyerhettük. Hogy mit nyert egyesületünk? — azt hiszem, felesleges ismertetnem; mert tudjuk s érezzük azt mindannyian. Az 1893. év folyamán még egy változás történt, a mennyiben az 1893. év június havában megválasztott titkár Kiss Lajos időközben Székely-Udvarhelyről eltávozván, helye a választmány által a közgyűlés utólagos jóváhagyása mellett kicsiny személyemmel töltetett be; s ha ezen állást a várakozásnak megfelelőleg csekély erőm miatt a kellő szakavatottsággal nem tölthetem be, ezért úgy a m. t. közgyűlés, mint a választmány szíves elnézését kérem, mert a jóakarát egyesületünknek használni — ha nem párosulva is a tehetséggel nálam meg volt.

Itten megemlíteni ohajtom, hogy Kristófy Károly választmányi tagunk elhalván, helye betöltetlen maradt.

(Folytatjuk.)

— Béla — szólt a nő — bocsásson meg, én önt megcsaltam, de megakartam mondani még ma, mert olvastam levelét.

— S ő nem tudja?

— Nem.

Szegény, szegény Margit! De ezt nem hagyom ennyiben, — szólt hirtelen. Annak a gazembernek, a ki Margitot hírnevét ma fülem halatára meggyalázta, meg kell halnia. Audort golyómtól nem menti meg a Mindenható sem.

— Ő volt! Gondoltam. — S mielőtt az anya ámulatából magához tért volna, Béla elrohant.

Margit 12 óra felé haza jött. Anyját halványan s kisírt szemekkel találta. Kalapját s felöltőjét gyorsan ledobva anyjához sietett.

— Anyám, anyám, mi az a mit titkolsz előttem, oh hallgass lányod esdeklő szavára, ne kinez tovább.

Az anya szoborszerűleg fölemelkedett.

— Igen leányom, ha már meg kell lenni, ám legyen. Én nem mondtam el neked mindent. Hallgass reám. Nagy vétket követtem el Isten ellen s te ellened. Pirulva kell elmondanom, pirulnom kell saját gyermekem előtt. Hogy mennyit szenvedtem, azt csak a jó Isten tudja; a büntetés már utolért, leányom boldogsága van semmivé téve.

— De hisz ez irtóztató — kiáltott fel Margit — mit tettél anyám?

— Alig merem megvallani, megszegyenit szende tekinteted, ártatlan gyermekem. Vess meg ne mondj anyádnak; nem érdemlem én meg a

A jegyzői kar hangversenye.

A megye jegyzői egylete által f. hó 28-án, a korondi fürdőn rendezett hangverseny úgy anyagiilag, mint szellemileg fényesen sikerült. Ezen siker nagy részben fürdőtulajdonos Gáspár Gyuláné ő nagyságának és dr. Vajda Emil tanárnak köszönhető, kik nem kimélték semmi fáradságot, hogy a fürdői közönségnek meleg érdeklődését a hangverseny iránt már jó előre felébresszék. A szereplő egyének produktuma pedig, miként azt előre várni lehetett, dicséretesen minden jelenlévő igényeit — a meg nem rendelt nagyfoku meleg idő daczára — nemcsak teljesen kielégítette, hanem a különben is kedélyes közönség körében oly jó kedvet teremtett, hogy a tánczoló közönség az éjjelutáni órákban is javában járta a csárdást. Az első négyest 48, a másodikat 42 pár tánczolta.

A minden részében sikerült hangverseny élvező közönsége imponans számban jelent meg. Jelenvoltak: özv. Ugron Lázárné (Fenyéd), Ugron János alispán és neje, özv. Kabos Károlyné, Csanádi Zalán kir. járásbíró, Miskolczi Károly és családja, Török Bódog és dr. Demeter Lőrincz m. aljegyzők, Gothard János főszolgabíró, Adam Albert szolgabíró, Felszegi Dénes és családja, Káli N. Ákos m. számvévo, Hersényi cs. és kir. hadnagy, Nagy László és neje (Székely-Udvarhely), Berenczei Istvánné, Szabó Dénes kir. táblabíró és családja, Harmath Jenőné, Gáspár Gyuláné és családja (Maros-Vásárhely), Szabó István és neje (Szombatfalva), Török Lajos és neje, Vincze István és neje, Simó Márton százados (Kolozsvar), Paál Géza, Paál Sándorné és leánya (Bethlenfalva), Gálffy Kálmán, Parragh Béla és családja (Székely-Keresztur), Németh István és neje (A-Siménfalva), Gálffy Istvánné (Fenyéd), László József és neje F.-Boldogfalva), Vas Mihály és neje, Hadnagy Mihály róm. kath. lelkész (Korond), Kováts Sándorné (Segesvár), Szász Dénes és neje (A-Sófalva), Osváth Aron és neje, (K.-Demeterfalva) Czehe Imre és családja, Zárug János és családja (Parajd) és nagyszámu kedves fürdői vendégek. A leányok szép koszorujából: Ugron Mártha, Váró Etelka, Hirsch Mariska, Gálffy Vilma, br. Orbán Irén, Sebessy Laura, Ferenczi Mariska, Hamvai Anna, Bialis Irma, stb.

Az összes bevétel 125 frt 50 kr, kiadás 45 frt 25 kr. A jegyzői segély-alap javára maradt 80 frt 20 kr.

Föülfizetni szívesek voltak: Ugron János 1 frt 40 kr, Fancsali Dénes 1 frt 20 kr, Gáspár Gyuláné 1 frt 60 kr, Jakabházi Gábor 20 kr, Simó Márton százados 40 kr, Szakács Péter 40 kr, Elekes Balázs 20 kr, Gothard János 40 kr, Adam Albert 40 kr, Csanádi Zalán 40 kr, Czehe Imre 40 kr, Zárug János 40 kr, Hadnagy Mihály 40 kr, Rettegi József 20 kr. Összesen 8 frt. — Ugyanekkor a Budvarán emelendő nemzeti emlékoszlop javára Gálffy Ignác miskolczi igazgató tanártól 10 frt. Ugy az adakozók, mint a szereplők s az összes pártoló közönség fogadják a jegyzői kar hálás köszönetét.

Székely-Udvarhelyen, 1893. július 31-én.

Gálffy István, e. elnök.

Folytatás a mellékleten.

legkisebb kiméltet sem. Tudd meg, neked nem volt törvényes atyád, én leány vagyok.

Az anya leroskadt a vallomás sulya alatt s remegve várta szavai hatását. Margit lehorgaszott a fejét s mikor ámulatából fölésmélt, ez volt első kérdése.

— Tudja-e Béla? Ha nem tudná, meg kell neki mondanunk.

— Ő mindent tud.

— Oh haj, milyen nyomorult vagyok. Ki fog engem ezután becsületes leányuk tartani? Anyám anyám, szerencsétlenné tetted leányodat! . . .

— Szidj, dorogálj, Margit megérdemlem.

— Nem, nem, — szólt Margit s odaborul. anyja lábához. Bocsásson meg anyám, hogy zúgolódni mertem. S Margit keservesen zokogott.

Tizenkettő elmúlt s Béla nem jött. Hisz ezt sejtették; lemond a törvénytelen leányról. Margit szobájába ment. Olyan boldogtalannak, elhagyatottnak érezte magát, mintha senkije sem lett volna. Milyen boldog volt még pár perc előtt s most milyen szerencsétlen. Ugy vágyott meghalni. De nem, ez hálátlanság volna tőle, itt hagyni ezt a jó anyát, a ki 17 esztendő óta csak ő érte áldozta fel éjjelét, nappalát.

El, el innen az emberek elől oda, a hol senki sem ismeri őket, mert itt nyomasztó a levegő. Egyszerre fölésmélt. Béláról lemondani, elmenni a nélkül, hogy látná, hogy elbucsznák tőle. Nem jött el, mert tudja a gyalázatot. Hát ő is megveti őket; lám mennyire megváltoztatták a körülmények a legjobb férfit is.

Melléklet a „Székely-Udvarhely“ 32-ik számához.

A Homoród-fürdőn bérbeadandó villatelkek feltételei.

Kápolnás-Oláhfalu község a tulajdonát képező Homoród nevű gyógyfürdőn 40 évi időre 200 □-öl tér nagyságban villa építési telkeket ad használatba, még pedig a tulajdonos község által megállapítandó elsőrendű helynek □-ölét 15 kr., a másodrendű helynek □-ölét 10 kr. évi hasznobéért.

2. A bérlet a szerződés aláírásától számított 40 azaz Negyven egymásután következő év a mely időn-k elteltével a bérlet minden további felmondás nélkül megszűnik, s a villa-bérlő által épített minden névvel nevezendő épületek és tartozékaik minden kárpótlás nélkül jó és használható állapotban kap. Oláhfalu tulajdonos község kizárólagos tulajdonába mennek át.

3. Bérlő köteles az általa kibérelt területre a tulajdonos község által megalkotandó és bérlővel közölt építési szabályrendeletnek megfelelő 3-5 szobájú villáját a szerződés keltétől számított 2 (két) év alatt felépíteni.

4. Bérlő tartozik az általa építendő villát mindig jó karban tartani, mit ha a tulajdonos község kétszeri felhívására sem tenne, a bérlet megszűntnek tekintetik, s az összes épületek az ő költségén kijavítva, jó és használható állapotban minden kárpótlás nélkül Kápolnás-Oláhfalu tulajdonába megy át.

5. Bérlőnek csakis a kibérelt villa terület használatához 40 évi időtartamra van joga, a mennyiben a bérlet feltételeit teljesítette. Semmi más telekhez kötött jogok nem járnak, erdő, legelési, vagy más névű jogokat nem követelhet és nem gyakorolhat. Kápolnás-Oláhfalu illetőségűnek ezen bérlet után bérlő magát nem tekintheti és semmi olyan polgári jogot, a mely a Kápolnás-Oláhfalu lakosait illeti, sem nem gyakorolhat sem nem követelhet. Azon köteles mindazon díjakat és terheket hordozni, a melyeket a Homoród-fürdő vendégei fizetnek, szóval a villa tulajdonos csakis a fürdő vendégeket tekintetik.

6. Bérlő a neki bérbe adott területre az építési szabályrendeletnek szemellett tartásával saját izlésének és kényelmének megfelelő villát építhet és ehez szükséges melléképületeket, s ezeket a községi képviselő testület meghallgatásával átalakíthatja, vagy diszitheti, disz-kertet, vagy parkot létesíthet, telkét kerítéssel szegélyezheti, szóval a telken az említett építési szabályrendelet értelmében szabadon használhatja, de nincs megengedve a telken bármi czélból kutat furni, vagy túrdót építeni.

7. Azon esetben, ha bérlő a neki kiadott telkekre villáját a szerződés aláírásától számítva két év alatt fel nem építi, avagy megkezdett építkezését ugyan ezen idő alatt be nem fejezi, bérleti jogának elvesztésével tulajdonos községnek minden kárpótlás nélkül tulajdonába megy vissza. Joga van azonban a bérlőnek netalán a telkekre vitt anyagokat a helyszínről elvitetni a bérlet megszűnésével számított 15 nap alatt, mit, ha ezen

Menekülni akart e szörnyű gondolatoktól, de nem tudott. Oh hiszen ez megörjiti az embert.

Az anya pedig nem merte vigasztalni leányát; neki is elkelt volna a vigasztalás.

Napok multak, de Béla csak nem jött s nem is adott semmij hirt magáról. S ez a pár nap mennyire megváltoztatta szegény Margitot. Csak ugy lézengett s mint valami szellem ugy járt kikelt arcczal szobájában fel s alá, míg a láz erőt nem vett rajta; ekkor ágyba kellett fektünie.

Egy napon a cseléd Béla egy jó barátját jelentette be Szolcsányinéknak. Béla lakásáról jött. Béla-nak pár óra előtt volt párbaja Bicskeivel; mindkettő halott. A párbaj a palotai erdőben történt meg a legszigorubb föltételekkel. Huszonöt lépésnyi távolság, három golyóváltás, 5 lépés avance. Első lövés Bélaé volt, nem talált; Bicskei golyója Béla oldalába furódott a szive táján. Béla összerázkódott, de még egyszer lött s ez biztos lövés volt, mert Bicskei szíven találva holtan rogyott össze. Azután Béla is bámulva nézett maga elé, szemei megüvegesedtek. Összesett s ő is kilehelte lelkét. Utolsó szava is Margit volt...

Ekkor egy sikoltás hallatszott a melléksobából. Ijedten szaladtak be, de Margitot már halva találták. Mielőtt anyja kiment, nyugodtan aludt, de megérezte a vendég jöttét s a mennyire képes volt, megerőltette magát hallgatózott. Mikor kiértette, hogy Béla meghalt, visszahanyatlott párnájára. A szive repedt meg.

Oláh Béla ár.

idő alatt nem tenne, tulajdonos község jogosítva lesz a telken talált minden névvel nevezendő anyagokat nyilvános árverésen eladni, s a befolyt vértel árt a község pénztárába a fürdő szépítésének javára betenni. Bérlő nem hagyván fenn magának semmi kárpótlási igényt.

8. Tulajdonos község a bérlő indokolt előterjesztésére az építés megkezdésére, vagy befejezésére két évnél több időt is engedélyezhet, azonban a bérleti 40 évi idő a szerződés aláírásától számítatik.

9. Azon esetben, ha bérlő az évi bérösszeg fizetését késedelmesen teljesíté, avagy a bérösszegnél egy évnél hosszabb ideig adós maradna, joga lesz a tulajdonos községnek a bérleti viszonyt megszüntetni, s fenálló követelését a villában elhelyezett ingókból megvenni, vagy vétetni okozott költségekkel együtt, mely ingókra nézve villa bérlője a törvényes zálogjogot a tulajdonos község javára a szerződés aláírásánál ismeri. Ezen esetben a villák-tulajdonos község az akkori becsérték 1/4-ével megváltani jogosult. A becsár tulajdonos község és bérlő által egyforma arányban a kiküldött becsűsök által állapítatik meg, a becsüléshez ugy a tulajdonos község, mint a becslés a. á jövő villa tulajdonosa négy-négy becsűst válasz t. Az elnököt a község és villa tulajdonos választják. Szavazatok egyenlősége esetén sorshuzás által löntendő el az elnök választása.

Az így megállapított becsű képezi alapját a további esetleges bírói eljárásnak. Ilyen esetben a becsárnak 1/4-ed része bérlőnek kézbesítettik, el nem fogadása esetén a származott költségek levonásával bírói letétbe helyeztetik. Bérlőnek a további bérleti joga teljesen megszűntnek tekintetik, s magának a tulajdonos községtől semmi czimen kárpótlást nem követelhet, sem további bérletre igényt nem tarthat. A mennyiben a bérlet ily módon 25 évi bérleti időn túl szűnnék meg, tulajdonos község nem köteles azon telek épületeiért és tartozékaiért még egy-negyed becsárt is fizetni, hanem azok minden kárpótlás nélkül mennek át tulajdonos község birtokába.

10. A 40 évi bérleti idő leteltével a bérlet minden felmondás nélkül megszűnik, s bérlő köteles az összes villaépületeket és tartozékaikat jó és használható állapotban, netáni diszkert, park s egyéb építkezésekkel együtt tulajdonos községnek átadni anélkül, hogy azokért a tulajdonos község bár mit is fizetni, vagy bármi czimen bérlőnek, vagy utódainak kárpótlást adni köteles lenne. Ezen bérleti idő leteltével az épületek netaláni hiányait köteles a bérlő az átadás előtt kijavíttatni, s ha ezt tenni nem akarná, joga lesz a tulajdonos községnek azon hiányokat az ő költségén kijavíttatni. Ennek biztosítására a villában levő összes ingóságokra tulajdonos községnek zálogjogot ad s azokkal netán nem fedezett kiadásoknak megtérítésére magát és jogutódait kötelezi. Bérlő kötelezi magát, hogy a villa és melléképületeknek összes butorait a bérlet megszűntével az akkori becsár fele értékének kifizetése mellett a községnek átadni.

11. Bérlő a telkét és villáját maga és családja részére szabadon használhatja, idegeneknek azonban csak a fürdő bizottsága közvetítésével és tulajdonos község jóváhagyásával adhatja bérbe.

E tekintetben megállapítatik, hogy a villa bérlők villájukat csakis Kápolnás-Oláhfalu község tulajdonát képező házak kibérelése után adhatják bérbe. A villa bérösszegét a villa tulajdonosa állapítja meg, de ezen bérösszezből 10 (tíz) %-ot tartozik K. Oláhfalu község javára a fürdő bizottságánál lefizetni.

12. A villa tulajdonosoknak a kötetendő szerződésen alapuló jogai a bérleti idő tartamig törvényes örökösöikre minden megszakítás nélkül átszállanak.

De ha villa tulajdonos ezen pontozatokban elősorolt jogait másra kíváná átruházni, tartozik ezt a fürdő bizottságának bejelenteni. Megjegyzendő, hogy ezen esetben a tulajdonos község magának az első vásárlási jogot fenntarthatja.

13. Bérlőnek, mint villa tulajdonosnak és K. Oláhfalu képviselő testületnek van joga meghatározni, hogy a villák szomszédosítása miképpen történjék.

A villa tulajdonosok képvisellete és hatásköre K. Oláhfalu község képvisellete által a villa tulajdonosok meghallgatásával alkotandó szabályrendeletben állapítatik meg.

14. A villákra és tartozékaikra eső házosztály adót és járulékait, mely a község, mint telek tulajdonosra vetendő ki az évi bérösszeg fizetésekor tartoznak villa tulajdonosok a kötetendő szerződés értelmében tulajdonos községnek kifizetni.

15. Tulajdonos község megengedi, hogy a villák közötti helyek esetleg terek parkiroztassanak, utak, sétányok készíttessenek, de csakis a villa tulajdonosok és fürdő vendégek jogainak korlátozása nélkül, de ily szépítésekért tulajdonos községet semmi nemű kiadás nem terhelheti.

16. Kápolnás-Oláhfalu község beleegyezik

abba, hogy a villabérlők a kötetendő szerződés alapján nyert 40 évi használati jogokat a bérlet tárgyát képező területre telekkönyvileg biztosíthassák.

17. Kötelesek villabérlők a bérleti idő egész tartalma alatt épületeiket és tartozékaikat tüzkár ellen saját költségükön biztosítani.

18. Mindezen a kötetendő szerződésből származó költségeket, bélyeg és illetékeket a bérlők sajátjukból kötelesek hordozni.

19. Ha idővel a helyzet változása folytán a község jónak látja a villa bérlőknek előnyösebb feltételeket nyújtani, ezen előnyök a korábbi villatelek bérlőkre is visszaható erővel bírnak és érvényesek lesznek.

20. Minden kötetendő bérleti szerződésekből felmerülő pereskedések eldöntésére nézve a székelyudvarhelyi kir. járásbíróóság illetékessége azon megszorítással mondatik ki, hogy tulajdonos Kápolnás-Oláhfalu községnek az általa tett szándéka szerint választandó, más bíróság igénybe vételére a joga fennmarad.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tekintettel a Budvárán felállítandó millenáris emlékoszlop érdekében megindult mozgalomra, lapunk állandó rovatot nyit s a befolyt adományokat hétről-hétre nyugtázza.

Farczady K. László, m. kir. posta- és táviró-főtiszt Egerből, 27. sz. gyűjtő-ívét 89 frt 50 kr tartalommal a következő levél kíséretében küldötte be: „Méltóságos főtisztelendő úr! A Budvárán felállítandó ezredéves emlékoszlop ügyében megindított társadalmi mozgalom alkalmával kegyes volt a millenniumi bizottság rám is gondolni, mint Székely-Udvarhely igénytelen szülöttjére. Mély hálával tartozom Méltóságodnak és azon uraknak, kik egy szép és hazafias eszme megvalósítását tűzre zászlójukra, módot nyújtottak nekem is arra, hogy messzetávol drága szülővárosomtól, csatlakozhassam a mozgalomhoz. Lelkem mélyéből sajnálom, hogy a gyűjtő-ív térszűke és az idő rövidsége nincs arányban az általam elérni vélt eredménnyel. Mindazonáltal ha csekélységemnek sikerült egy tégladarabbal hozzájárulni a szép eszme megvalósításához, akkor talán részben megoldottam feladatam, stb.“ — Városunk tiszteltre méltó szülöttének e minden dicsőretn felül álló buzgólkodása szolgáljon követendő példaul mindazoknak, kik a székely hazafiság ügyében gyűjtő-ívet vállalni szivesek voltak.

Lántzy Sándor úr 196. gyűjtő íven adakoztak: Lántzy Sándor 20 frt, Lántzy József 2 frt, ifj. Lántzy Sándor 1 frt 50 kr, Lázár Albert 1 frt, Lántzy Rudolf 50 kr, összesen 25 frt.

Lakatos Tivadar főgymn. tanuló 162. számú gyűjtő-ívén, Keresztúrról: Gyárfás Endre 2 frt, Raichl N. 30 kr, Szentgyörgyi Mózes 1 frt, Lengyel Samu 50 kr, Balogh Róza 50 kr, N. N. 50 kr, Horváth János 50 kr, Mántó György 20 kr, Barabás Lajos 50 kr, Veres István 10 kr, Biró István 20 kr, Nagy Miklós 10 kr, Gáspár István 50 kr, Veress Menyhért 50 kr, Simó Lőrincz 50 kr, Klein István Adolf 20 kr, Klein Samu 40 kr, Koncsag Elek 50 kr, Róbel Pál 50 kr, Dávid Károly 50 kr, Gotha Antal 50 kr, Lakatos János tük.-vezető 1 frt, Kovács Róza (Lakatos Jánosé) és Lakatos Tivadar 1 frt, Pongrácz Samu 1 frt, Széll Géza 1 frt, Telmann Imre 40 kr, Pálfi Lajos 30 kr, Nagy Elek 20 kr. Összesen 15 forint 40 kr. Továbbá Pálfi György (Tarcasfalva) 1 frt és Simon Jenő tartom. főnök (Fogaras) 2 frt — Fogadják mindnyájan a bizottság hálás köszönését. Főösszeg: 2005 frt 57 kr.

— Forstner Károly, ezredes, társadalmi életünk közkedveltségű tagja, szabadságra utazott, melynek letelte után megrendült egészségére való tekintettel, valószínűleg kérni fogja nyugdíjazását. Zászlóaljunk tisztikara fényes bankettel vett bucsút népszerű főnökétől, mely alkalommal báró Pongrácz V., őrnagy tolmácsolta bajtársai érzelmeit. A német származású, de jó magyar érzelmű ezredes távozását őszintén sajnáljuk.

— Főispáni beiktatás. Nagyküküllővármegye főispánjának Sándor László cs. és kir. kamarásnak beiktatása a bizottsági tagok teljes részvétele mellett jul. 30-án történt meg. A város középületei fel voltak lobogózva. A főispánt a közgyűlési teremben való megjelenésekor zajosn megélje-

nezték. A főispánnak az alispán hazafias üdvözlő beszédére adott feleletét valamint programbeszédjét szünni nem akaró lelkes éljenzéssel és »hoch« kiáltással fogadták. Vármegyénket Mikó Árpád főispán, Ugron János alispán és Török Bódog aljegyző képviselték. A diszgyűlés után a főispán tiszteletére a Csillag-vendéglőben diszbed volt. A főispánnak hazafias, határozott állást foglaló programbeszéde a közgyűlés által, nemzeti különbség nélkül, örömmel fogadott. Dr Roth német nyelven hazafiasan üdvözölte a főispánt. A közgyűlés után a különböző küldöttségek tisztelgését fogadta a főispán.

— **Értesítés** A székelyudvarhelyi dalegyletnek f. év augusztus 4-én a korondi fürdőn tervezett hangversenye közbe jött akadályok miatt e hó 11-én fog megtartani.

— **Kánikuláris melegünk** volt egész héten; városunk tanácsa nagyon okos dolgot művelne, ha vizipuskáztatná a főbb utcákat legalább, mert a kövezéstől amugy is elfoglalt járókon bokáig erőpor kiálhatatlan és veszélyes a járó kelőkre, főképen fürdőre menni nem tudó tisztviselőkre.

— **Mükedvelői jótékonycélu előadás.** A korondi fürdői vendégek érdekes élvezetben részesültek a napokban. Kitünően sikerült színi előadás volt, melyen Harmath Lujza „A kis hirdetés“ című vígjátéka került színre. A darab szereplői: Lejtényi Sándorné (Mányainé), dr Vajda Emil (Tihanyi Loránd), Tutsek Ella (Teresi), Sipos Béla (Friczi) voltak. A közönség, mely a pompás előadásban gyönyörködött több ízben nyílt jelenetekben tapsolt lelkesen. A darab szerzője Harmath Lujza is jelen volt az előadásban s élénk ovatio tárgya volt. Gyönyörű csokrot nyújtottak át nyílt színpadon üdvözlő beszéd kíséretében. A műsor többi számait dr Vajda Emil művészi hegedűjátéka, éneke és Sipos Béla monológja töltötték ki. Az előadást a menza akadémika javára rendezték. — (Miért nem a székely emlékoszlop javára?! Szerk.)

— **Ólomlábán járó telegramról** vettünk hírt; ugyanis 1 Borszákon feladott távirat városunkba 3 nap alatt érkezett.

— **Nagyszabeni államilag segélyezett bőr- és cipészipari szakiskola.** Ezen iskola f. évi szeptember hó 1-én lép életbe. Célja szakképzett iparossegédek nevelésével a hazai cipész- és szíjgyártóipar fejlesztése, különösen pedig az ezek korszerű tételéhez szükséges szakképzettség terjesztése. Ennélfogva felkarolja a cipész- és szíjgyártóiparágakat és ehhez képest nyújtja azon elméleti és gyakorlati ismereteket, melyekre az ezen iparágak terén működő művelt iparosoknak szükségük van. Feladata tehát nemes és közhasznú. Tekintettel egyrészt az ipari pályára lépő ifjúságnak, nagyobbra kedvezőtlen anyagi helyzetére, valamint másrészt a növendékek gondosabb kiképzésére, a szakiskolán különösen a szegény tanulók részére ösztöndíjas helyekkel bíró internátus rendeztetik be. Közlebbi felvilágosítást az iskola szervezetére, tantervére és fegyelmi rendjére vonatkozólag nyújtanak a nyomtatott szabályok, melyek az intézet elnökénél Schuster Márton ág. ev. főgimnáziumi tanárnál, az iskola művezetőjénél, Zillich Emil cipész mesternél (Hiund rücker 3), nemkülönben a nagyszabeni cipész-társulat elnökénél, Hessel Mihálnál (Quer-gasse 6.), az új intézmény iránt érdeklődők rendelkezésére állanak. Az említetteknek eszázözlötnek az előjegyzések, illetőleg a beiratások is, még pedig f. évi augusztus hó 15-étől kezdődőleg.

— **Szállítás.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara értesítése szerint a marosvásárhelyi kir. ügyészség felügyelete alatti fogházak részére az 1896. évre beszerzendő némely fogházszereplési tárgyak, világítási és tisztaság fenntartási anyagok, u. mint farészek, fűrészeszelek, kenőzsír, fenyőmag, fenyő-korom, mosó-szappan stb. biztosítása tekintetéből 1895. évi szeptember hó 10-én d. e. 9 órakor a nevezett kir. ügyészség irodájában árlejtés és zártajánlati tárgyalás tartatik. A feltételek, valamint az árlejtés tárgyainak részletezése s a valószínű szükséglet kimutatása ugyanott, a hivatalos órák alatt mindig megtekinthetők. A tárgyalásban résztvevők által teendő bánatpénz 50 forintban állapították meg.

Írásbeli ajánlatok bepecsételve a bánatpénz melléklésével legkésőbb a tárgyalásra fennebb kitűzött óráig nyújthatók be a kir. ügyészséghez.

— **Nemzetközti postahelyiség-névtár.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarától vett értesítés szerint, a berni nemzetközi postairoda azon országok postahelyeinek alphabeticus névjegyzékét adta ki, a mely országok 1894. július 1-én az egyetemes posta-egyesület kötelékébe tartoztak; azonkívül benfoglaltnak az említett helységnevtárban azon országok nevezetesebb postahelyei is, mely országok a jelzett időpontig az egyetemes posta-egyesülethez még nem tartoztak. Ezen helységnevtár, mely tájékozást nyújt a világ összes postahivatalairól és azok szolgálati viszonyairól, nemcsak a posta intézetnek képezi nélkülözhetetlen segédeszközét, hanem nagy hasznára van kivált a kereskedő- és iparos világnak is, miért erre az érdekeltek figyelmét felhívjuk. A helységnevtárnak, mely tartós és tetszetős fél chagriu bőrből van kötve, ára 6 (hat) forint ez összeg egyidejű beküldése mellett az országos posta, távirat, gazdasági hivatalnál Budapesten (akadémia utca) rendelhető meg, mely a könyvet a megrendelőnek portómentesen fogja megküldeni.

— **A „Zenélő Magyarország“** zenemű folyóirat július 15-iki száma érdekes hangjeggyel tartalmával költötte fel az érdeklődők figyelmét. Két szép magyar dalt hoz e száma dr Angyal Armádtól „Ősi szellő“ s Gaál Ferencz dalköltőnkől egy „Azt a leveses mivoltát“ című szép friss nótát. Szent-Gály Gyula zeneszerzőnkől egy klasszikus szépségű szalon mazurkát. Brahms János (Kárba veszett éjji zene“ műdalát magyar szöveggel s végül Martininak »A birkák« című gavottját. A számról-száma magasabbra törekvő vállalatot minden zongorázónak saját érdeke megismerni s támogatni, mert az viszont meg a közönséget iparkodik aránytalanul csekély költséggel abszolút értékű zeneszükségeivel teljesen ellátni. Előfizetheti negyedévre, 6 tízoldalos (összesen hatvan oldal) füzetre 1 forinttal, a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest Csengery-utca 62. a honnan mutatványszámot rendelésre készséggel küldenek.

— **Eladó egy fekete ébenfa f u v o l a,** melyen hat pakfon billentyű van. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

HIVATALOS RÉSZ.

Sz. 13651—1895. alisp.

Valamennyi községi előjáróságának és Székely-Udvarhely város polgármesterének.

A cukorfogyasztási és söritaladó alól nyílt községekben való kivételnek igénybe vehetése tárgyában a m. kir. pénzügyminiszter urnak a kir. pénzügyigazgatóságokhoz intézett körrendeletet tudomás vétel végett közlöm.

Székely-Udvarhely, 1895. július hó 17-én.

Ugron János, alispán.

Másolat.

A »Pénzügyi Közlöny« számára.

Közvetett adók és államegyedáruságok.

A cukorfogyasztási és söritaladó alól nyílt községekben való kivételnek igénybe vehetése tárgyában.

(Körrendelet valamennyi m. kir. pénzügyigazgatóságokhoz.) (1895. évi 41450. szám.)

Nyílt községekben a cukorfogyasztási és söritaladó alól kivételnek cukor (cukorka, candirozott gyümölcs és csokoládé) és sör, ha ezeket az adóköteles cikkek adóköteles fél más hason adóköteles félnek elárúsította, vagy valamely zárt városba, vagy oly területre szállította, a melyre az 1883. V. t. cz. hatálya ki nem terjed.

Az adóztatás alól való kivételnek igénybe vehetése névze az idézett t. cz. végrehajtása iránt kiadott, a »Pénzügyi Közlöny« 1883. évi 5. számában és a »Magyarországi Rendeletek Tára« 1883. évi folyamának 239. és következő lapjain közzétett utasításai 10. §-ának a) pontjában foglalt rendelkezések kiegészítésül kijelentem, hogy a kezdetben említett adóköteles cikkek után jövő 1896. évi január hó 1-étől kezdve az adó alól való kivétel csak abban az esetben igényelhető, ha az idézett utasítás 10 § sa szerint kívánt egyéb feltételek betartásán kívül az eladási bárczán a más beszerzési körbe szállított adóköteles cikkek mennyisége nemcsak számokkal, de betűkkel is kitüntettetik és az adó alá való bejelentésről szóló igazolvány annak a községnek előjárósága által, a hová az adóköteles cikkek szállítottak, a község hivatalos pecsétjének alkalmazása mellett láttamoztatik.

Egyidejűleg kötelezem a községi előjáróságokat, hogy az illető adóköteles cikkek szállítása alkalmával tett adóbejelentésről az adószedésre jogosult által az eladási bárczák hátlapján kiállított igazolványokat mindenkor láttamozzák és láttamozásukat a község hivatalos pecsétjével hitelesítsék, kötelezem a községi előjáróságokat arra is, hogy az illető községbe a jelölt bárczák mellett beszálított adóköteles cikkekről egyuttal az alább lenyomatban közölt mintának megfelelő nyilvántartást vezetni és ezeket az évről-évre külön vezetendő nyilvántartásokat legalább is három évig megőrizni. E nyilvántartásnak célja az, hogy abból az, hogy a községbe kiállított, mikor, ki részére, mily mennyiségű és mily adóköteles cikkek szállítottak eladási bárcza mellett be a közigazgatási, vagy a pénzügyi községek által szükség esetére bármikor megállapítható legyen.

Budapest, 1895. június 28. án.

A miniszter helyett:

Márfy Ágost s. k.
államtitkár.

Másolat

Minta az 1895. évi 41450. számú pénzügyminiszteri körrendelethez.

NYILVÁNTARTÁS

a községbe évből adóalól kivételre való igény érvényesítésére szolgáló eladási bárcza mellett beszálított sörrel, valamint cukorral, candirozott gyümölcsökkel és csokoládé gyártmányokkal.

Folyószám	Beszállított					
	Mikor hó nap	Honnan	Ki állította ki a bárczát	Ki részére?	Sör liter	Cukor, candirozott gyümölcs és csokoládé
1.	Jan. 1.	Debreczenből	Nagy Ferencz borkereskedő	Kis Pál korecsmárosnak	75.	Kárum.
2.	" 2.	"	Szabados József fűszerkereskedő	Weisz Izák szatónasnak	"	"
3.	" 3.	stb.				28

Földmívelésügyi magyar kir. Minister.

Másolat.

ad 40473. szám.

III/b.

Folyó évi június hó 1-én 35871. szám alatt kelt leiratomban kapesán tudomásvétel és minél kiterjedtebb módon való azonnali közhírré tétel végett értesitem a törvényhatóságot, hogy a szerbiai sertések egészségügyi állapotáról nyert kedvező értesülések következtében szerbiai sertéseknek Kőbányára vasuton való behozatalát folyó évi július 22-étől kezdve ismét megengedtem.

Ezen sertések az általános állategészségügy rendőri szabályok betartása mellett forgalomba jöhetnek.

Budapest, 1895. évi július hó 20-án.

A miniszter megbízásából:

Lipthay s. k.

Földmívelésügyi m. kir. miniszter. Másolat.

Sz. 49049. III/b.

Tudomásvétel és mihez tartás végett értesitem a törvényhatóságot, hogy az alsó-ausztriai cs. kir. helytartóság f. évi július hó 16-án 67970 szám alatt kelt értesítése szerint a kérődzőknek (szarvasmarha, juh és kecske) Arad, Bács-Bodrog, Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Somogy és Zala vármegyékben, valamint Arad, Baja, Zombor, Szabadka, Újvidék, Kecskemét és Pécs városokból Alsó-Ausztriába való bevitelét, a száj- és körömfájás betegség esetleges behurcolásának megakadályozása végett, további intézkedésig megtiltotta.

Budapest székesfőváros területéről és a budapesti marhavásárról azonban kérődzők, az általános egészségügyi feltételek mellett, továbbra is bevitelők Alsó-Ausztriába.

Budapest, 1895. július hó 19-én:

A miniszter megbízásából

Lipthay s. k.

Sz. 14692—1895. alisp.

Valamennyi községi előjáróságának.

Miről a községi előjáróságot közzététel végett értesitem.

Sz.-Udvarhely, 1895. július 27-én.

Ugron János, alispán.

Sz. 14803—1895. alisp.

Valamennyi község előjáróságának.

Azonnali közzététel végett értesitem, hogy Nagy-Küküllő-vármegye Bányakut, Fehéregyháza, Szász-Tyukos, Szász-Keresztur, Segesvár város, Keresd, Nagy-Szöllös, Szász-Kézd és Kis-Küküllő-vármegye, Ádamos, Alsó-Bajom, Radnóth községekben a sertésorbáncz-járványszerűleg fellépett s a jelzett községek zár alá helyeztetek.

Sz.-Udvarhelyt, 1895. július hó 30-án.

Ugron János, alispán.

Sz. 14799—1895. alisp.

Valamennyi község előjáróságának.

Azonnali közzététel végett értesitem, hogy Nagy-Küküllő-vármegye, Baráthely és Eczel községekben úralkodó sertésorbáncz-járvány megszűnt s a jelzett községek a zárlat alól feloldatnak.

Sz. Udvarhelyt, 1895. július hó 30-án.

Ugron János, alispán.

Földmivvelésügyi m. kir. miniszter. Másolat.
Sz. 51540. III. b.

Minél kiterjedtebb módon leendő azonnali közhirretétel végett értesitem a törvényhatóságot, hogy az osztrák belügyminiszter úr folyó évi jul. 23-án 21895. sz. a. kelt értesítése szerint sertéseknek Gömör, Kis-Hont és Hont vármegyéből Ausztriába való bevitelre további intézkedésig csupán a „Productiv Gesellschaft der Wiener Fleischselcher“ czimű társaság vágóhidjárásbad.

A szállítás feltételeire nézve f. évi 44394. és 47596. sz. a. kelt rendeleteim irányadók.

Budapest, 1895. július hó 25-én.

A miniszter megbízásából

Liphay s. k.

Sz. 15026—1895. alisp.

Valamennyi község előjáróságának

Miről azonnali közhirretétel végett értesitem.

Sz.-Udvarhelyt, 1895. július hó 30-án.

Ugron János, alispán.

HIRDETÉSEK.**Azonnal kiadó**

3 szoba, 1 nyári konyha, 2 pince egy istállóval, vagy anélkül, külön udvarral a Szent-Íle udvaron (Piacz-tér). Értekezhetni Kassai Arpád tulajdonosnál (3-0)

Sz. 12737—95.

Árlejtési hirdetmény.

Melylyel közhirrét tétetik, hogy olasztelek—fülei vicinál utvonalon Bardocz község között lefolyó egrespataki hid újraépítése, ezen kívül három 1¹/₂ m. nyílásu, öt 1 m. nyílásu átereszt újraépítése és a bardoczi határon az Ördögös tó pataki hidnak új padlással való ellátása f. hó 15-én d. e. 9 órakor kezdődő nyílt árlejtés útján itten a szolgabírói kivalt irodájában legkevesebbet vállalkozónak, esetleg vállalkozóknak ki fog adni.

Az új hid kőalapra, az átereszek egészen kőből építendőek. Bántpénzül a kikéltési árnak 10% leteendő. Egyébb feltételek itt a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Oklánd, 1895. augusztus 1 én.

Benedek, h. főszolgabíró.

Felvétel

a székelyudvarhelyi állami kő- és agyagipari szakiskolába.

A székelyudvarhelyi állami kő- és agyagipari szakiskola ezéjja: — 4 éves tanfolyama alatt — növendékei ezen két iparágban elméletileg és gyakorlatilag képzett iparos segédeké, iparosokká nevelni. Kiváló kedvezmények által lehetővé tenni, hogy a szűkös anyagi viszonyok között élő szegény székely ember gyermekét nagyon kevés költséggel, esetleg ingyenesen, tudja ezen ipari pályákon kiképeztetni

A növendékek — a fejlettebb követelményeknek megfelelő — elméleti kiképzést a székelyudvarhelyi középiskolából betanító szaktanároktól, a gyakorlati kiképzést az intézetben e célra berendezett tanműhelyekben, ipari szaktanároktól és képzett művezetőktől nyerik.

Az intézetben együttlakással (internátussal) összekötött közös étkezés (konviktus) van szervezve. Az együttlakásba és közös étkezésbe csak rendes növendékek vétetnek föl. Az egész évi étkezés ára (reggeli, ebéd, vacsora) 70 frt, mely összeg egyszerre, vagy havonként is fizethető, de minden esetben előre.

Rendes növendék sem lakásdíjat, sem tandíjat teljességgel nem fizet, sőt a rajzolásához szükséges értékes eszközöket is használatra az intézettől díjmentesen kapja.

Szegény sorsu tanulók részére több ösztöndíjas hely van rendszeresítve, mely abból áll, hogy az ösztöndíjra felvett növendék ingyenes lakásban, tanításban, élelmezésben és ingyenes gyógykezelésben részesül. Ugy hogy a szülő gyermekének csak ruhájáról és ágyneműjéről kell gondoskodni.

Ily ösztöndíjas hely az 1895—96. évben 10 fog betöltetni, melyre ezennel pályázat hirdettetik.

Sikeresen oly tanulók folyamodhatnak, kik valamely középiskola, reáliskola, vagy polgári iskola két osztályát elvégezték, esetleg az első osztályát végezték el csak, de felvételi vizsgát tesznek és minden esetben a 12 életévet már betöltötték.

A bélyegtelen folyamodványhoz következő okmányok melléklendők: keresztlevél, atya vagy gyám beleegyezése, hogy a növendék a tanidő teljes tartalmát bevégezi, iskolai bizonyítvány és újraoltási bizonyítvány.

Folyamodványok legkésőbb folyó év szeptember hó 10 ig Scheffler Nándorhoz, a székelyudvarhelyi állami kő- és agyagipari szakiskola igazgató tanárához nyújtandók be.

Székely-Udvarhelyt, 1895. július hó 20-án.

A felügyelő bizottság.

Egy jó családból való fiu nyomdász-tanulónak lapunk kiadóhivatalába fölvetetik.

Szeptember hó 1-étől három szoba, konyha és kamara külön udvarral, a Kossuth-utczában 18. házszám alatt

kiadó.

87—1895. sz.

Marostordavármegye alispánja.

h. k.

Arverési hirdetmény.

A nagyméltóságú földmivvelésügyi m. kir. Minister urnak 1895. évi 3131. sz. alatt kelt engedélye alapján, zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján eladatnak a „volt Maroszzék közönsége“ tulajdonát képező és Marostordavármegyéhez tartozó Szováta községe határában fekvő erdőkből:

1. A C) üzemosztály I-ső tag 4 osztág, II-ik tag 9 és 10 osztágaiból a természetben egy összefüggő testben kijelölt 170¹/₂ kat. hold területen levő és 35150 (Harminczötezeregyszázötven) frt becsértékű összes fenyőfa készlet.

2. A C) üzemosztály I-ső tag 4 osztág, II-ik tag 9 és 13 osztágaiból kihasznált és a természetben kijelölt vágásterületeken még fennálló fakészlet, valamint a földön fekvő, de még felhasználható fák és tönkök köbméterenként 40 cm. középméternél alul 1 frt kikéltési ár mellett.

Az ivenként 50 kros bélyeggel állított és 1895. évi október hó 30-ik napjának déli 12 órájáig, mint a versenytárgyalásra kitűzött időig, hozzám benyújtandó ajánlatokban a felajánlandó árak számjegyekkel és betűkkel is világosan kiirandók, valamint az is határozottan kijelölendő, hogy ajánlattevő az árverezési feltételeket teljesen ismeri és azokat feltétlenül elfogadja.

Ajánlatok az 1. és 2. pont alatti fakészletre külön-külön teendőek.

Az ajánlatokban és pedig az 1. pont alattira nézve a becsérték 10%-ának megfelelő, — a 2-ik pont alattira nézve 500 (ötszáz) frt bántpénz csatolandó.

Az árverezésre vonatkozó részletes feltételek megtekinthetők Marostordavármegye alispáni hivatalánál, Szovátaán a kezelő főerdésznel. Nyárádszeredában, Magyarregyében, a fősolgabírói hivataloknál és Szászregyében a város tanácsánál.

Marosvásárhelyt, 1895. július hó 17-én.

Sándor László,

alispán.

(2—3)

Bálint Dániel

kész koporsó-raktára és első temetkezési intézete Székely-Kereszturon (Főutczá)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani ujonnan berendezett és folyton nagyobbítandó

temetkezési intézetemet.

Raktáromon mindig készletben tartok ércz, dió, tölgy- és fenyőfa-koporsókat, művirágkoszorukat és ezekhez szükségeltető szalagokat, arany és ezüst ragasztott, avagy könyvnyomdailag nyomott feliratokkal. Temetéseket a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig olcsón, a legnagyobb gondnal és pontossággal rendezek. Intézetem fel van szerelve igen diszes gyászhintóval (melyet tetszés szerint díszítek), a legújabb ravattal, szóval a mi egy temetéshez megkívántatik, minden szükségessel.

Üzletemet személyesen vezetem s ugy helyi, mint vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesítek.

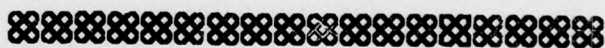
Magamat a nagyérdemű közönség pártfogásába ajánlván, maradok

kiváló tisztelettel

Bálint Dániel,

asz.-kereszturi első temetk. intézet tulajdonosa.

(4—6)

Csak most

érkeztek a legújabb divat szerinti eljegyzési, esküvői, névjegy diszes és elegáns kártyák **Betegh Pál** könyvnyomdája és papirkereskedésébe, hol nagy nyomtatvány-raktár van s minden könyvnyomdai munka a legesinosabb kivitelben olcsó árban megrendelhető. Pénztári tőm. [cassa-block] gyári raktár. Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen teljesíttetnek

➡ Árjegyzék ingyen és bérmentve bárhová. ➡

